



အလောင်းပေါ်ကျတဲ့

သွေးတစ်ခက်

စေတန့်(နတ်ဆိုး)

အလောင်းပေါ်ကျတဲ့ သွေးတစ်စက်

မိုးသူတို့ သူငယ်ချင်း တစ်စုက တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲကို အမှတ် ကောင်းကောင်း နှင့် အောင်မြင်လိုကြသည်။ ။

သူတို့ ၏ ရည်မှန်းချက်က ဆေးဖက်ဆိုင်ရာ ဆရာဝန် ဖြစ်လာရန် ဖြစ်သည်။ ။ ဆရာဝန် ဖြစ်လိုကြ၍ သိပ္ပံဘာသာတွဲကို ယူကာ ကြိုးစား သင်ယူခဲ့ကြလေသည်။ ။

တကယ်တော့ မိုးသူက ငယ်စဉ်ကတည်းက ဆရာဝန်မီပီ ပါလာခဲ့သူ ဖြစ်၍ မိဘတွေက သူ့ကို ကြိုးစားအောင် သင်ယူခိုင်းနေသည်။ ။

ရာသီတွေ ပြောင်းပြီး နှစ်တွေ ကြာလာသောအခါ မိုးသူလည်း ဆေးတက္ကသိုလ် (၁) ဆေးကျောင်းသား တစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့ တော့ သည်။ ။ ဆေးတက္ကသိုလ် ၊ နောက်ဆုံးနှစ်သို့ ရောက်ရှိကြ၍ စာတွေ့များ ကို သင်ကြား တတ်မြောက်ခဲ့ ကြသည်။ ။

"ကဲ ... တပည့်တို့ ဟာ ဆေးတက္ကသိုလ်မှာ စာတွေ့တွေကိုတော့ သင်ယူ တတ်မြောက်ခဲ့ကြပြီ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဆရာဝန် တစ်ယောက် ဖြစ်လာဖို့ က လက်တွေ့လည်း လိုအပ်သေးတယ်လေ"

"ဒါကြောင့် နောက်ဆုံးနှစ်မှာ တပည့်တို့ လက်တွေ့ ကွင်းဆင်းပြီး လေ့လာရေး သွားကြရမယ်။ ဒီတော့မှ စာတွေ့၊ လက်တွေ့ ပြည်စုံပြီး ဆရာဝန်အဖြစ် အလုပ်တာဝန်ကို အစမ်းခန့်ထား ခံကြရမယ်"

ထို့နောက်တွင် တော့ ဆေးကျောင်းသားများအား အစုအဖွဲ့များ စုဖွဲ့
စေကာ လေ့လာရေး သွားကြရမည် အရပ်ဒေသများ ကိုပါ ခွဲဝေ တာဝန်
ပေးခဲ့ လေသည်။ ။

ဆေးကျောင်းသားများမှာ မိမိတို့ တာဝန်ကျသည့် အရပ်ဒေသများ
သို့ လေ့လာရေး အစုအဖွဲ့ အလိုက် သွားရောက် လက်တွေ့လေ့လာ
ကွင်းဆင်းကြရန် လိုအပ်သည် မရှိ စုဆောင်း ပြင်ဆင်ကြပြီး မိမိတို့ တာ
ဝန်ကျရာ ဒေသများ သို့ အစုအဖွဲ့ အလိုက် ထွက်ခွာလာခဲ့ကြ လေတော့
သည်။ ။

မိုးသူတို့ ဆေးကျောင်းသား၊ ဆရာဝန်လောင်း အုပ်စုမှာ ရှမ်းပြည်န
ယ်ဘက်သို့ လက်တွေ့ ကွင်းဆင်း လေ့လာကြရန် တာဝန်ကျခဲ့ ကြသည်
။

"ဟာ ... ရှမ်းပြည်နယ်ဘက်ကို အခုမှ ပဲ ရောက်ဖူးတော့တယ်ဟေ့
... တောင်ပေါ်ဒေသ ဖြစ်လေတော့ တောင်တက်၊ တောင်ဆင်းလမ်းတွေ
ချည်းပါပဲလား"

"တချို့နေရာတွေ ဆိုရင် တောင်ကမ်းပါးယံ ဘေးက ပတ်ပြီး ကွေ့
ကွေ့ ကောက်ကောက် ကားကို စီးလိုက်ရတာများ အသည်းယားစရာပဲ
ကွာ"

"ဟုတ်တယ်နော် ... အဲဒီ ကမ်းပါးယံက အောက်ဘက်ကို လှမ်းငုံ့ကြ
ည်မိတော့ အသူရာ နက်ရှိုင်းတဲ့ ချောက်ထဲကိုသာ ကားများ မတော်တ
ဆ ထိုးကျခဲ့ရင် ငါတို့ အားလုံး အတွက် မတွေးရဲစရာ ပါပဲကွ"

"ဟင် ... ငါတို့ စီးလာတဲ့ ကားက ဘာကြောင့် ရပ်ပါလိမ့်"

"အေးဟ ... ဘာဖြစ်တာလဲပဲ။ တံခါးဖွင့်ပြီး သွားကြည့်ရအောင်

ဟေ့"

"ဟာ ... ရှေ့မှာ တံတားတစ်ခု ပြင်နေလို့ တယ်ဟေ့"

"ကဲ ... ကားက ဝိတ်နဲ့ ယာယီတံတားကို ဖြတ်မရလို့ ကားပေါ် လိုက်ပါလာကြတဲ့ ဆေးကျောင်းသားများ အားလုံး တံတားကို လွန်အောင် ဆင်းလျှောက် ပေးကြပါ။ ယာယီတံတားကို ကျော်ပြီးမှ ကားပေါ် ပြန် တက်ကြပါ"

ဆေးကျောင်းသားများ လည်း ကားပေါ်မှ ဆင်းကြကာ ယာယီတံတားကို ခြေလျင် ဖြတ်လျှောက် လာကြပြီးမှ ကားပေါ်ပြန် တက်ကြကာ လာရာ ခရီးဆက်ခဲ့ ကြရလေသည်။ ။

"ဟော ... ရှမ်းပြည်နယ်ရဲ့ ကျိုင်းတုံမြို့ကို ရောက်တော့မှာ ဖြစ်လို့ လမ်းက နည်းနည်း သာ လာပြီဟေ့"

"ဟုတ်ပါ့ကွ ... အခုမှ ပဲ အသက်ရှူချောင် လာခဲ့တော့တယ်ဟေ့၊ တစ်လမ်းလုံး ဘုရားတ၊ပြီး လိုက်ခဲ့ကြရတာကွ"

"မင်းကလည်း ဆရာဝန်လောင်း တစ်ယောက် ဖြစ်နေပြီး ဒီလောက် သတ္တိကြောင် ရသလားကွ"

"ဟ ... ဆရာဝန်လောင်း ဖြစ်တာနဲ့ မကြောက်ရတော့ဘူးလားကွ၊ ကြောက်တာကတော့ ဆေးမရှိဘူးလေကွ"

"ဟား ... ဟား ... ဟား"

ထိုဆေးကျောင်းသား၏ ပြောစကားကို ကြားကြတော့ ဝိုင်းရယ် ကြလေသည်။ ။

"တကယ်တော့ကွာ ... ငါ့တို့ ဆေးကျောင်းသားတွေကို လက်တွေ့

ကွင်းဆင်းပြီး လေ့လာရေး အတွက် ဒေသအနှံ့ကို လွှတ်လိုက်တာဟာ မြန်မာပြည်တစ်နှံ တစ်လျားမှာ ရှိကြတဲ့ ဒေသ တွေကို ရောက်ဖူး စေ ချင်တာရယ်"

"အဲဒီဒေသခံ ပြည်သူတွေရဲ့ ဘဝ အခြေအနေတွေကို လက်တွေ့ ခံ စားသိမြင် နိုင်အောင်လို့ ပိုလွှတ်ခဲ့တာပဲ ဖြစ်မယ်ဟေ့"

"ဟုတ်တာပေါ့ကွာ ... ဒါမှ ငါတို့ ဆရာဝန်တွေ ဖြစ် လာပြီး တာဝန် ထမ်းဆောင်ဖို့ ပိုလွှတ်တဲ့ ဒေသတွေမှာ အဆင်ပြေပြေ ထမ်းဆောင်နိုင် ကြမယ် မဟုတ်လား"

မကြာမီတွင် လေ့လာရေး ဆေးကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူ တစ်စု လည်း တည်းခိုကြရမည် ကျိုင်းတုံမြို့သို့ ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ။

နှစ်ရက်ခန့် နားနေခဲ့ပြီး ရှမ်းပြည်နယ် အတွင်း ကျေးရွာ၊ မြို့များ သို့ လေ့လာရေး လက်တွေ့ ကွင်းဆင်းကြရန် ပြင်ဆင်ခဲ့ကြ ရလေ တော့သည်။ ။

ဆေးကျောင်းသား တစ်စုလည်း ရှမ်းပြည်နယ် အတွင်းရှိ ကျေးရွာ များ သို့ လှည့်လည် သွားရောက်ကြကာ ကျန်းမားရေး မကောင်းသူများ အား လက်တွေ့ စမ်းသပ်ပေးကြပြီး လိုအပ်သော ဆေးဝါးများကို ထိုး နှက်ပေး၍ ကုသပေး ကြသည်။ ။

ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ များကို ဟောပြော ပြသပေးကြသည်။ ။ ဒေသ ခံ ကျေးရွာရှိ ရွာသူရွာသား များ လည်း ဝမ်းသာခဲ့ကြသည်။ ။ ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်းတို့ မှာ မြို့များ တွင် သာ ရှိကြသဖြင့် သွားလာရေး ခက်ခဲမှု

ကြောင့် မသွားရောက် နိုင်ကြသော ဝေဒနာရှင်များအား ယခုကဲ့သို့ အိမ်
တိုင်ရာရောက် လာရောက် ကုသပေးကြသဖြင့် ကျေးဇူးတင်ကြသည်။ ။

ဆေးကျောင်းသားတို့ မှာ တစ်ရွာပြီး တစ်ရွာ လိုက်လံ ကုသခဲ့ကြရာ
ရွာတစ်ရွာ ရောက်လာသည် တွင် မိုးချုပ်သွားပြီ ဖြစ်၍ ထိုရွာမှ ပင် ရွာ
သူကြီး၏ စီစဉ်ပေးမှုဖြင့် ညအိပ်ကြရသည်။ ။

တောင်ပေါ်ဒေသဖြစ်၍ ညဘက်၌ အအေးဒဏ်ကို ခံနိုင်ရန် မီးဖို
ထားကြပြီး မီးပုံဘေးတွင် စုထိုင်ကြကာ ရွာသားများ နှင့် စကား
ပြောဆိုကြသည်။ ။

ကျုပ်တို့ ရွာက မြို့နဲ့ အလှမ်းဝေးလှလို့ တော်ရုံ ဝေဒနာကို ရွာမှာ
ဆေးမြီးတိုများ နှင့် သာ သောက်ခဲ့ကြကြောင်း၊ မဖြစ်မနေ ဆေးရုံတက်
ရမည် လူမမာများကိုသာ စောင့်ပုခက်နှင့် တောလမ်းအတိုင်း ခက်ခက်
ခဲခဲ သယ်ဆောင်ခဲ့ကြရပြီး ဆေးရုံတင် ကြရကြောင်း တချို့လူနာ ဆို
လျှင် ဆေးရုံမရောက်မီ လမ်းခုလတ်မှာ ပင် အသက်ဆုံး ကြရကြောင်း
ပြောကြပါတယ်။

ဆေးကျောင်းသား တို့ လည်း ကျေးလက်ရှိ ပြည်သူများ ၏ အခက်
အခဲကို သိရှိနားလည်ခဲ့ ကြရလေသည်။ ။

"အင်း ... ငါ့တို့ဆရာဝန် ဖြစ်လာခဲ့ရင် ဒီလို ဝေးသီခေါင်လှတဲ့ နေ
ရာကိုရွေးပြီး တာဝန် ထမ်းဆောင်ကြမှ ပဲ။ ဒါမှ ကျေးလက် နေသူတို့ ရဲ့
အခက်အခဲတွေကို ကူညီဖြေရှင်း ပေးနိုင်မှာ ပဲ"